

mer ned, for at Konkurrencen kan optages paa et virkelig sundt Grundlag. Vi ønsker utvivlsomt alle, at Arbejderne maa faa en saa god Løn som muligt, og at hele Befolkningen, herunder ogsaa Arbejderne, maa have en saa høj Levestandard som paa nogen Maade muligt, men vi maa gøre os fuldstændig klart, at indenfor en Virksomhed kan der nu en Gang ikke ydes højere Lønninger og ikke fremskaffes større Produktionsomkostninger i det hele, end Virksomheden kan kaste af sig i Konkurrencen med Virksomheder af tilsvarende Art i Ind- og Udland. Kun hvis man kommer ned paa dette naturlige Grundlag, vil der være Mulighed for bedre Vilkaar for Erhvervslivet.

Det, der derfor efter min Opfattelse maatte være det naturlige Krav i Øjeblikket, er ikke, at der skal ydes Tilskud til at opretholde Arbejds lønningerne, men at man fra alle Sider bør være enig om at faa Produktionsomkostningerne ned, herunder ogsaa Arbejds lønningerne. Det er saa meget mere naturligt, som det Prisniveau og den Kronkurs, under hvilke disse Lønninger blev fastsat, var en ganske anden end den, der er til Stede i Øjeblikket. Derfor opfordrede jeg ogsaa under det Lovforslag, vi havde til Behandling i Oktober—November om Foranstaltninger mod Arbejds løsheden, Ministeriet til at støtte de Bestræbelser, der gik ud paa at naa til frivillige Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om at faa Produktionsomkostningerne ned. Det var i Virkeligheden den eneste Mulighed for, at Virksomhederne kan blive konkurrencedygtige. Men det, som dette Lovforslag tilsigter, er netop at holde Produktionsomkostningerne oppe ved at give Tilskud til Arbejds lønningerne, saaledes at disse vedblivende kan ligge paa det Niveau, som de ligger paa i Øjeblikket, selvfølgelig rent bortset fra Pristallet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at naar det i Bemærkningerne hedder, at „en Tilskudsordning, i nogen Grad svarende til den i Lovforslaget angivne, har for nogle Aar siden med formentlig samfundsmæssig tilfredsstillende Resultat været iværksat med Hensyn til den bornholmske Kaolinindustri“, er det ganske urigtigt. Ethvert Medlem af Tinget vil i Bilag 1 kunne se, at af de Vilkaar, hvorunder der overhovedet blev ydet Tilskud til den bornholmske Kaolinindustri, var bl. a. dette, at den for Arbejderne hidtil gældende Akkordløn nedsattes med 20 pCt. Der var den Gang Tale om, at den bornholmske Kaolinindustri kun kunde opretholdes, hvis man fik Arbejdsudgifterne

ned med 30 pCt. Det, der stilledes Krav om, var derfor, at Arbejds lønnen skulde gaa ned med 20 pCt., og det, der fra det offentlige Side tilbødes, var et Tilbud til Kaolinindustrien paa 10 pCt. af Arbejds lønnen, hvoraf Kommunen skulde betale de to Femtedele, saaledes at Statens Tilskud i Virkeligheden blev 6 pCt. og Kommunens 4 pCt., medens Arbejdernes Akkordlønninger gik ned med 20 pCt.

Det kunde man gøre overfor en enkelt industriel Virksomhed, og det kunde man maaske gøre overfor en kriseramte Industriegren, et bestemt Fag, hvor det dog var begrænset, hvor mange Virksomheder der kom ind derunder, saa man kunde skønne over Omfanget. Vanskeligere vilde det unægtelig være, hvis et Forslag paa det Grundlag, som jeg her har omtalt, skulde komme til at omfatte alle kriseramte Virksomheder, idet man da vilde have meget vanskeligt ved at faa et paalideligt Skøn over, om de enkelte Virksomheder nu ogsaa var kriseramte, og om de var berettigede til at faa et saadant Tilskud. Men det var altsaa en Virksomhed, hvor Produktionsomkostningerne bringes ned, hvor de interesserede Parter yder Ofre, Arbejderne for deres Vedkommende med Nedgang i Arbejds lønninger og Kapitalen derved, at den praktisk talt ikke faar noget Udbytte. Da der ydedes store Ofre fra de interesseredes Side, mente man det den Gang forsvarligt fra Statens Side ogsaa at yde et Bidrag for at holde Virksomheden gaende. Men det er jo slet ikke det, der er Tale om i dette Lovforslag. Her foreslaas der at yde de interesserede Parter et Tilskud til Arbejds lønningerne uden Betingelser af nogen Art, uden Betingelser overfor Arbejderne med Hensyn til en Nedgang i Arbejds lønningerne og uden særlige Betingelser overfor den i Virksomhederne interesserede Kapital.

Der er ingen som helst Tvivl om, at hvis et Lovforslag af denne Art vedtages, vil det være medvirkende til at holde Priserne oppe i Stedet for, at vi alle skulde være med til at befordre det naturlige Prisfald, som maatte være en Følge af Kronkursens Stigning. Jeg ser nok, at i Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det: „Ordnningen vil samtidig have en Tendens til at fremskynde det Prisfald og den Tilpasning af Prisniveauet efter Kronkursens Stigning, som saavel i Forhold til den udenlandske Konkurrence som til Købernes Tilbageholdenhed er af den største Betydning for en Nedbringelse af Produktionsomkostningerne og for Tilvejebringelse af stabilere Forhold indenfor Industri og Haandværk“. Men jeg mener, at denne Bemærkning ram-